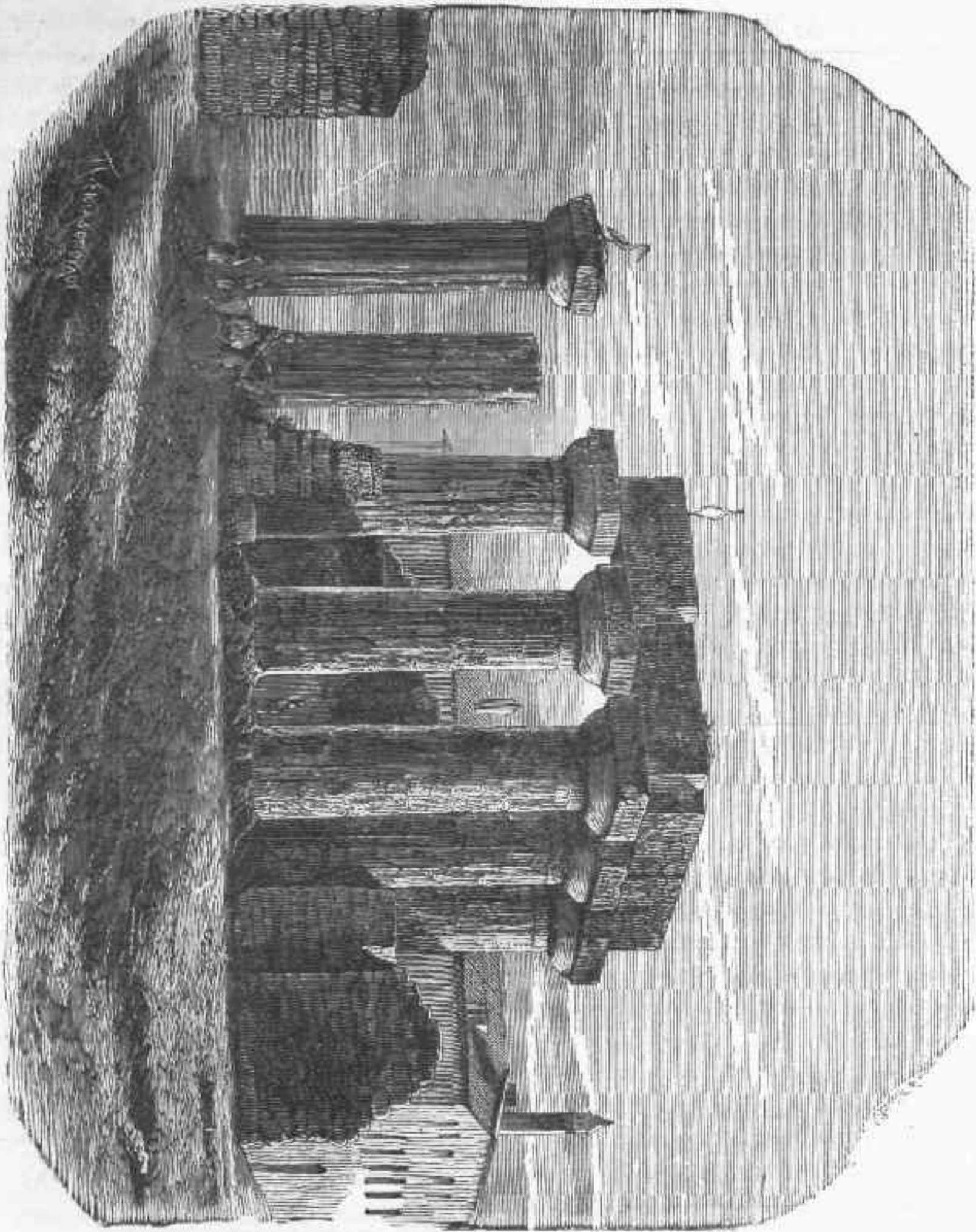

τῶν τῆς Μηδείας παίδιον. Διότι τοῦτο μὲν τὸ μνῆμα ἔκειτο παρὰ τὸ Ἰδεῖον, τὸ ὑπὲρ τὴν κρήνην τῆς Γλαύκης ἀνεγνηγεμένον, ὀλίγον ἀπωτέρω τοῦ ἐν δεξιᾷ τῆς ὁδοῦ ναοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος· παρὰ δὲ αὐτὸ τὸ μνῆμα ἡ τοῦ Βελλεροφόντου κρήνη ἐξ ἧς τὸ ὕδωρ δι' ἀπλῆς ἵππου ρεῖ τοῦ Πηγᾶσου. Ἐπειδὴ δὲ κατὰ

ποτιζόμενος ὁ Πήγασος ἵππος, καὶ ἤτις, κατὰ τινὰς, σώζει ἔτι καὶ νῦν ἄφθονα καὶ δροσερά ὕδατα. Προτιμότερα λοιπὸν ἡ γνώμη τῶν θεωρούντων τὸν προκείμενον ναὸν, ναὸν τῆς Χαλινίτιδος Ἀθηνᾶς, τῆς τῶν καλούντων αὐτὸν Ἡραΐον. Ὁ ναὸς οὗτος, εἰς τῶν ἐν Ἑλλάδι ἀρχαιστάτων, δωρικοῦ ρυθμοῦ ὢν, εἶχεν ἐξ μὲν

Ναὸς τῆς Χαλινίτιδος Ἀθηνᾶς.

τὸν Παυσανίαν ἡ Ἀθηνᾶν θεῶν μάλιστα συγκατεργάσασθαι· τάτε ἄλλα Βελλεροφόντη φασί, καὶ ὡς τὸν Πήγασον οἱ παραδοίῃ χειρωσαμένη τε καὶ ἐνθεῖσα αὐτῇ τῷ ἵππῳ χαλινόν, δὲν εἶναι ἀπίθανον ὅτι ὁ ναὸς οὗτος ἰδρύθη τῇ Χαλινίτιδι Ἀθηνᾷ· τὸ πιθανὸν μάλιστα τῆς ὑποθέσεως ταύτης ἐνισχύεται ὑπὸ τῆς ἐγγυὸς καιμένης Πειρήνης Πηγῆς, ἐν ᾗ συνελήφθη

κίονας εἰς τὸ μέτωπον, δεκατρεῖς δὲ εἰς τὰς πλευράς ἀριθμούμενου ἐν αὐτοῖς τοῦ ἑκτοῦ κίονος τοῦ μετώπου· ἐκ τῶν ἐπτά σωζομένων, πέντε ἀνήκουσιν εἰς τὴν ὀπισθίαν πρόσοψιν, οἱ δὲ δύο λοιποὶ, μετὰ τοῦ τῆς γωνίας τρεῖς γινόμενοι, εἰς τὴν μεσημβρινὴν πλευράν. Εἶναι ἅπαντες μονόκωλοι ἐκ πόρου λίθου καὶ ἐχρησίμευσαν ἐπὶ Τουρκίας εἰς στήριγμα οἰκιῶν τινῶν.